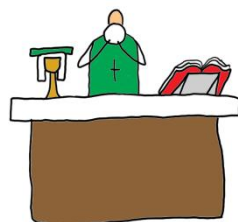

ROK MINISTRANTŮ SE SVATÝM DOMINIKEM SAVIEM

Ahoj, kamarádi v ministrantské službě, dnes dokončíme třetí část mše svaté a to „Bohoslužba obětí“. Trochu se do těch slov vžijte, je to nejdůležitější část mše svaté a my jako ministranti musíme být ve střehu a plně soustředěnosti. Na konci vás budou čekat 4 otázky (jedna správná otázka – 10 bodů) a jeden úkol. Přeji hodně zdarů ;-)

Při slovech „*V pravdě jsi svatý...*“ (epikléze) vztahuje kněz ruce nad dary chleba a vína, ruce drží natažené, u sebe, obrácené dlaněmi dolů. Je to gesto naznačující moc sestupující shora dolů, které se dělá i u jiných svátostí. V závěru epikléze dary žehná znamením kříže. Protože se jedná o odlišné gesto, ruce nejprve sepne a pak teprve pravou rukou dělá znamení kříže. Slova epikléze má kněz říkat nahlas tak, aby věřící mohli dobře slyšet a připojit se nasloucháním k jeho modlitbě. Po větě: „**V pravdě jsi svatý, Bože, jsi pramen všeho posvěcení.**“, ministrant **jedním úderem** zazvoní, to proto, aby si lidé uvědomili, že začíná důležitá část a vrchol liturgie oběti a to **proměňování**. Zde dochází k proměně chleba v tělo Páně a vína v krev Páně. Stejně tak ministrant zvoní **třemi údery** při pozdvihování po slovech: „**VEZMĚTE A JEZTE Z TOHO VŠICHNI: TOTO JE MOJE TĚLO, KTERÉ SE ZA VÁS VYDÁVÁ.**“ Zvedá chléb. Pak po slovech: „**VEZMĚTE A PIJTE Z NĚHO VŠICHNI: TOTO JE KALICH MÉ KRVE, KTERÁ SE PROLÉVÁ ZA VÁS A ZA VŠECHNY NA ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ. TOTO JE SMLOUVA NOVÁ A VĚČNÁ. TO KONEJTE NA MOU PAMÁTKU.**“ opět zvoní **třemi údery**.

Slova ustanovení je třeba pronášet zvláště zřetelně, protože to vyžaduje sama jejich důstojnost, a také proto, aby věřící mohli dobře slyšet, soustředit se a modlit se. Kněz drží hostii i kalich oběma rukama, trochu pozdvihnuté nad oltářem. Pozdvihování má za cíl ukázat chléb a kalich věřícím, aby mohli adorovat; na rozdíl od velké doxologie (chvalořečení) v závěru eucharistické modlitby není žádný důvod pozdvihovat je až nad hlavu. Když hlavní celebrant pozdvihuje hostii nebo kalich, koncelebranti k nim s úctou pohlížejí, když celebrant pokleká, koncelebranti se hluboce uklánějí. Jáhni, kteří poklekli při epiklezi, vstávají s knězem před zvoláním „**Tajemství víry**“, aby mohli přisluhovat při kalichu (je-li třeba, přikrýt jej palou) nebo u misálu (je-li třeba, otočit jej). Věřící poklekli při epiklezi a klečí také při proměňování. Při slovech: „**Tajemství víry**“ a následném zvolání je možné klečat, protože i tato aklamace patří ještě k „bloku proměňování“. Je ale také možné vstát, protože zvolání při liturgii se pronášejí

vestoje. Důležité je, aby všichni vstávali ve stejný okamžik. Ministranti jdou ke svým sedadlům, kde stojí. Pokračuje eucharistická modlitba, která končí (doxologií) pozvednutím misky a kalichu se slovy: „**Skrze něho a s ním a v něm je tvoje všechna čest a sláva, Bože Otče všemohoucí, v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.**“ A všechen lid zvolá hlasitě „**Amen**“.

Pak následuje obřad **přijímání**, to je modlitba „**Otče náš**“. V modlitbě Páně se žádá o každodenní chléb, který křesťanům připomíná především chléb eucharistický; v ní se prosí za očistění od vin, aby tak svaté věci mohly být dány skutečně svatým. Kněz pronáší výzvu k modlitbě, potom se tuto modlitbu všichni věřící společně s knězem modlí, kněz sám přidává embolismus („**Vysvobod' nás ode všeho zlého, Bože, očekáváme požehnaný příchod našeho Spasitele Ježíše Krista.**“) a lid na konec připojí doxologii („**Neboť tvé je království i moc i sláva navěky Amen**“). Embolismus rozvíjí poslední prosbu modlitby Páně, vyprošuje, aby celé společenství věřících bylo zbaveno moci zla. Výzva, modlitba Páně, embolismus i doxologie se mají zpívat anebo pronášet hlasitě.

Následuje pozdravení pokoje, jímž církev vyprošuje pokoj a jednotu pro sebe a pro celou lidskou rodinu, a věřící tak vyjadřují církevní společenství a vzájemnou lásku, dříve než přijmou svátost. Sluší se však, aby každý projevil pozdravení pokoje střídavě jenom sobě nejbližším. Kněz může dát pozdravení pokoje přísluhujícím, vždycky však zůstává v presbytáři, aby nerušil slavení mše; stejně tak, chce-li dát pozdravení pokoje několika málo věřícím. To vše se děje po slovech kněze nebo jáhna: „**Pozdravte se navzájem pozdravením pokoje**“, podají ministranti ruku na znamení pokoje knězi a poté si jdou kleknout před oltář, kde si i navzájem popřejí pokoj. Po té následuje chvalozpěv „**Beránku Boží**“. Poté se kněz připravuje tichou modlitbou k hodnému přijetí Kristova Těla a Krve. I věřící se připravují v modlitbě. Následně kněz věřícím ukazuje nad patenou nebo nad kalichem eucharistický chléb a zve je ke Kristově hostině. Současně vzbuzuje s věřícími úkon pokory předepsanými slovy evangelia. Zpěv k přijímání má důležitou úlohu (podobně jako vstupní zpěv): „**hmatatelně**“ vyjádřit jednotu, kterou z nás přijímání eucharistie vytváří, dát najevo radost srdce a zdůraznit charakter společenství. Je tedy třeba, aby se začalo zpívat, když přijímá kněz, ještě před tím, než k přijímání přistoupí věřící. Po zpěvu a slovech kněz přijme jak tělo Páně, tak krev Páně. Při tom **když kněz přijímá krev Páně, ministrant třemi úhozy zazvoní**. Tím dá lidem znamení, že kněz právě přijal a následuje **samotné přijímání**. Zde je možné, aby přišli dva ministranti se svícemi a

postavili se po boku podávajících (kněze, jáhna, akolyty, či mimořádně podávajících), ale tak aby sami nepřekáželi. Před tím, se ministranti seřadí k přijímání. Po té co přijmou, jdou na místo, kde sedí a tam se posadí a v tichosti se modlí.

Po té co podávající rozdává svaté přijímání, jde koltáři. Pokud zůstane proměněný chléb, dá jej podávající do nádoby zvané **ciborium** a pak ho uloží do svatostánku a na úctu spolu s ministranty pokleká. Pak následuje **mytí nádob** (purifikace). Ministrant přistoupí s konvičkou, ve které je voda ke knězi (jáhnovi či akolytovi) a nalije jej do kalicha, ten jej pak umyje a vyčistí. Po té odejde na své místo a **přijdou dva ministranti**, kteří uklidí obětní stůl (poskládají kalich a vezmou misál) a jdou na své místo. Po chvilce ticha následuje **modlitba po přijímání**. Tím končí bohoslužba oběti.

Otázky:

1. *Co děláme při těchto slovech: „V pravdě jsi svatý, Bože, jsi*
2. *Jakým slovem odpovídáme na větu kněze: „Skrze něho a s ním a v něm je tvoje všechna čest... .. všechny věky věků.“*
3. *Napiš význam „pozdravení pokoje“*
4. *Čím končí „modlitba po přijímání“?*

M	O	D	N	E	J	L	E
A	B	L	E	O	D	A	J
O	T	I	J	K	O	N	Š
T	N	Á	Š	O	M	Z	Í
Č	E	E	T	D	J	N	Á
Y	D	B	I	L	E	L	P
Ť	Ž	V	Š	Í	Ž	I	Č
N	Á	S	J	I	N	A	U

Úkol: Rozlušti následující zašifrovaný text. Začni písmenem v levém horním rohu sítě a postupuj od něj vždy o jedno políčko dál vodorovně nebo svisle (nikdy úhlopříčným směrem). Z písmen poskládáte srozumitelnou větu. K žádnému písmenu se podruhé nevracíte, žádné nesmí zůstat nevyužito. (60 bodů)

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, www.liturgie.cz